

Hey, hey!

Peşimde birisi var lan, harbi gaddar
Rafta yarıda kalmış tüm kitaplar, elbet hortlar
Her tarafta, dört bi' yanda maalesef kafamdalar
İhtişamlı dünyalarda türlü türlü tuzaklar
"Yerime gel!" desen de söyle "Kandım hepsine"
Her ne söylediyse inan'ca'm tam da tersine
Gözlerimle gördüm, gözlerinde bir sürümceme
Kepazelikler izlenir yüzyıllardır ailece
Derli toplu kuşku, her bi' dak'ka korku
Saramago'ysa gözlüklerini sildi durdu
Başlar akşam olmadan kafamda sabit uğultu
Sonra kan ve testereyle kederlendi tortu
Unuttum öldüklerini, çoktan kafamda kurdum
Katmerlendi ruhumuzda, boşluklardan avuntum
Sade bir soruydu sorduğum, bu son muydu?
Ayakkabımda bağcıklardır belki son umudum

Kaç, kaç, kaç, kaç! Şu resim kimin işi?
Kafada kaç kişi? Kafada dikiş izi
Kaç, kaç, kaç, kaç! Göz göre göre yalan
"Defol git!" diyo'lar, "Defol git!" diyo'lar
Kaç, kaç, kaç, kaç! Uzaktan bi' zil sesi
Belirsiz hevesine yeter mi nefesin?
Kaç, kaç, kaç, kaç! Bu surat benim değil
Bu laflar benim değil, bu hayat benim değil

Saymadım kaç aydır kaçıyorum be, kaç zamandır
Bana bi' şeyler söyle, beni bu histen uzaklaştır
Terminaller, evler geride kaldı; beni uyandır
Şimdi nereye gitmek istesem baya uzaktır
Küflü tabaklardan, eski püskü yorganlardan
Kirli sakallardan; bitli, pireli kazaklardan
Afişlerden, ilanlardan, küllü bardaklardan
Ben bunaldım artık kaçmaktan, yorulmaktan
Yerime birisi gelse benim için nefesler alsa
Sanki n'olur tüm şehirde saatler de dursa
Bir anda robot resimler duvarlardan uça
Akrepler gezen kafam ferahlıkla dolsa
Sanmam, olmaz artık, bu çünkü kapkaranlık
Ne yapmışım da kaçıyorum ben? Unuttum artık
Tüm bu şehre söyle: "Kim robot resimler astı?"
"Ayakkabımda bağcıklarla beni kim astı?"

Kaç, kaç, kaç, kaç! Şu resim kimin işi?
Kafada kaç kişi? Kafada dikiş izi
Kaç, kaç, kaç, kaç! Göz göre göre yalan
"Defol git!" diyo'lar, "Defol git!" diyo'lar
Kaç, kaç, kaç, kaç! Uzaktan bi' zil sesi
Belirsiz hevesine yeter mi nefesin?
Kaç, kaç, kaç, kaç! Bu surat benim değil
Bu laflar benim değil, bu hayat benim değil